

РЕШЕНИЕ

№ 19892

гр. София, 10.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в
публично заседание на 06.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **9959** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 10а, ал. 4 вр. ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) вр. чл. 11 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС).

Образувано е по жалба на В. В. Ш., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Руската Федерация, с постоянен адрес в [населено място], легитимиращ се с паспорт №[ЕИК] изд. на 25.11.2021 г. от МВД 78016 Р. Федерация, със срок на валидност до 25.11.2031 г. и настоящ адрес в [населено място], Черна гора, депозирана чрез пълномощник - адв. Е. Ш., САК, срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“) от 16.08.2024 г. издаден от Консулска служба в Посолството на Република България в [населено място], Черна гора, по Заявление № TGD24000105V от 31.05.2024 г.

В жалбата са изложени съображения за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт. Твърди се, че е издаден при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и при несъответствие с материално правни разпоредби, в нарушение на защитени от Конвенцията за защита правата на човека (КЗПЧОС) права - правото на справедлив процес по чл. 6 и на ефективни правни средства по чл. 13. Сочи се липса на компетентност на органа, издал оспорения акт, обоснована с ползваната абrevиатура „зкс“, изписана саморъчно при обозначаване на длъжностното качество. Твърди се, че към момента на подаване на заявлението жалбоподателят е представил всички необходими доказателства, установяващи фактическите предпоставки за наличие на основанието по чл. 24, ал. 1, т. 6 от Закона за чужденците в Република България, които необосновано и немотивирано са приети от административния орган за недоказващи достоверно целта и условията на заявеното пребиваване на територията на

България. В този аспект, допуснатото нарушение на административно производствените правила се сочи като самостоятелно основание за отмяна на оспорения административен акт. Застъпено е становище и за непропорционално отрицателно засягане на правната сфера на жалбоподателя, в противоречие с представените доказателства, установяващи предпоставките по чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Изложени са аргументи и за липса на фактическа обосновааност на правните основания, на които се е позовал административният орган по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ – недоказана достоверно цел и условия на пребиваване и т. 24 – основателни съмнения относно автентичността на приложените документи, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените изявления от чужденеца или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок на пребиваване. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на оспорения Отказ за издаване на виза тип „D“ и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне със задължителни указания относно приложението на закона.

В съдебното производство процесуалният представител на жалбоподателя – адв. Ш. представи с превод на български език, издадено от Министерство на правосъдието на Черна гора Свидетелство за съдимост на руския гражданин, с оглед изложените съображения в жалбата и изразеното становище от сектор „Миграция“ при ОДМВР – Б. в съгласувателната процедура. Поддържа направеното искане за отмяна на оспорения административен акт и връщане на преписката със задължителни указания по приложението на закона, въз основа на обективен анализ на информацията на всички представени документи към заявлението. Претендира разноски, съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – завеждащ Консулската служба в Посолството на Република България в [населено място], Черна гора чрез процесуалния си представител (л. 30 – л. 31) в писмено становище (л. 93) оспорва жалбата. Счита, че е неоснователна поради липса на доказателства за данъчна изрядност и икономическа активност на регистрираното в Черна гора търговско дружество.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в настоящото производство.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София – град, въз основа на приложените доказателства по делото, становището на страните, съобразно правомощията по чл. 168 вр. чл. 146 от АПК, прие за установено от фактическа страна:

На 31.05.2024 г. в Посолството на Република България в [населено място], Черна гора с № TGD24000105V е заведено Заявление за издаване на виза тип „D“ за дългосрочно пребиваване в РБългария от жалбоподателя В. Ш. (л. 32 – л. 34). Като цел на пътуването в бланковата форма е посочено „бизнес“.

Към заявлението са приложени изискуемите документи по чл. 19, т. 1 и т. 2 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим (НУРИВОВР) - копие на първите две страници на документ за задгранично пътуване (паспорт) № 76 6023690, издаден на 25.11.2021 г. от Руската Федерация със срок на валидност 25.11.2031 г., със снимка и лични данни (л. 53), копие на Удостоверение за съдимост, изх. № 0704-8551/24 от 24.05.2024 г., издадено от Министерство на правосъдието, Черна гора (л. 53-гръб), копие на Свидетелство за съдимост № 41885 от 04.03.2024 г. издадено от Главен информационно аналитичен център при Министерство на вътрешните работи на Руската Федерация (л. 36 и л. 37), копие на Решение за вписване в единния търговски регистър на Българската търговско промишлена палата № [ЕГН] от 28.03.2024 г. - Търговско представителство с наименование „БД СОФТУЕР“ ДОО, на чуждестранно търговско дружество с ограничена отговорност "БД СОФТУЕР" ДОО, регистрирано под № 5-1016401/002/28.03.2022 г. в Централния регистър на стопанските субекти на данъчна администрация [населено място] (л. 35), копие на Сертификат № 1736 от 20.05.2024 г., издаден на

основание чл. 9, т. 6 от Устава на БТПП (л. 46), Удостоверение № 20240409132707, издадено от Агенция по вписванията относно вписани към 08.04.2024 г. обстоятелства относно търговско представителство „БД СОФТУЕР“ ДОО (л. 52-гръб), копия на служебни бележки и банкови удостоверения, издадени от „Хипотекарна банка“ – [населено място], Черна гора за открити банкови сметки на името на жалбоподателя в лева и в евро и документи, удостоверяващи наличностите по тези сметки (л. 40 – л. 45 и л. 49 – л. 50), копие на Удостоверение изх. № 301 от 10.04.2024 г. издадено от „Т. Банк“ за открита на името на жалбоподателя В. Ш. банкова сметка в лева и наличността по нея към 09.04.2024 г. (л. 51), копие на Застрахователна полица за валидна медицинска застраховка за периода 07.05.2024 г. – 08.05.2024 г. (л. 59), копие на Договор за наем на недвижим имот (двустаен апартамент в [населено място]), с нотариална заверка на подписите и дата - 13.03.2024 г. (л. 37-гръб – л. 39).

Въз основа на тези документи, на 16.08.2024 г. е издаден оспореният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване – виза тип „D“ (л. 47 – л. 48). Като правно основание за постановяването му са посочени хипотезите на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ – „не доказва достоверно целта и условията на заявеното пребиваване“, „налице са основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване“. В допълнителна бележка на бланковата форма е отразено : „Апликантът не е влизал в Република България през последните 10 години. Не е ясна целта за получаване на разрешение за пребиваване точно в Република България. От събраните факти и обстоятелства е видно, че целта на апликанта е получаване на пребиваване по облекчената процедура по чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ“.

Към жалбата са приложени копие на Решение № 9А от 12.02.2024 г. взето от жалбоподателя В. Ш. в качеството на упълномощен представител на регистрираното в Република Черна гора търговско дружество с ограничена отговорност „БД СОФТУЕР“ ДОО – [населено място], за откриване на търговско представителство в Република България (л. 21), Обща програма на търговското представителство „БД СОФТУЕР“ ДОО за периода 2024 – 2025 г., изх. № 1202 от 12.02.2024 г. (л. 22), Цели и задачи на търговското представителство „БД СОФТУЕР“ ДОО (л. 23), декларация с нотариална заверка на подпис и дата от наемодателя П. Д. (л. 24), декларации от жалбоподателя В. Ш. за липса на данъчни задължения за 2022 и 2023 г. на регистрираното търговско дружество в [населено място], Черна гора „БД СОФТУЕР“ ДОО и за финансови резултати от дейността на дружеството за 2022 г. и 2023 г. (л. 25 и л. 26).

В съдебното производство като писмени доказателства са приобщени и становища на Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) и Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи, представени в съгласувателната процедура по заявлението за издаване на виза тип „D“ (л. 81 и л. 77 – л. 78).

В информацията от ДАНС е посочено, че процедурата по съгласуване е проведена от Териториална дирекция „Национална сигурност“ – Б.. Отразено е положително становище по искането за издаване на виза за дългосрочно пребиваване на жалбоподателя В. Ш..

В становището на началника на сектор „Миграция“ при Областна дирекция на МВР - Б. е посочено, че апликантът няма регистрирано влизане през последните 10 години на територията на страната и не е ясна целта, за която се иска получаване на разрешение за пребиваване точно в Република България. Констатирано е, че не е представено свидетелство за съдимост, издадено от компетентен орган в Черна гора, предвид заявеното пребиваване на нейна територия. Посочено е, че се цели получаване на пребиваване по облекчена процедура по чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ, с цел пътуване в Шенген.

В хода на съдебното производство, от процесуалния представител на жалбоподателя бяха представени и приобщени като писмени доказателства – заявление за издаване на свидетелство за съдимост, подадено в Министерство на правосъдието на Черна гора на 29.05.2024 г. (л. 85 – л. 87), издадено на 24.05.2024 г. свидетелство за съдимост от Министерство на правосъдието (л. 94 – л. 96).

Като свидетел в съдебното заседание бе разпитан Д. С. П. (л. 90-гръб – л. 91), който заяви, че познава жалбоподателя от около година, по повод на свой интерес относно предложена му работна позиция в Черна гора. Посочи, че жалбоподателят е споделил, че неговият бизнес е в областта на ИТ индустрията - занимава се с предлагане на собствени медицински продукти, които реализира в Черна гора и желае да продължи да осъществява тази дейност и на територията на РБългария, за което е необходимо и продължителното му пребиваване.

Така установените релевантни за правния спор факти не са спорни за страните и позволяват да се направят следните правни изводи :

Жалбата е процесуално допустима - подадена е на 30.08.2024 г., в предвидения преклузивен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК (Отказът за издаване на виза тип „D“ е връчен лично на жалбоподателя на 16.06.2024 г. – л. 48-гръб), срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно чл. 10а, ал. 1 вр. ал. 4 вр. чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ, от надлежно упълномощен процесуален представител на адресата на оспорения акт. Жалбата е мотивирана с нарушения на права по чл. 6 и чл. 13 от КЗПЧОС, поради което отговаря на критериите на предвиденото в закона изключение по чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е уреден в Закона за чужденците в Република България. Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира както видовете издавани визи за пребиваване на територията на страната, така и органът, който е компетентен да ги издаде – съответното дипломатическо или консулско представителство на Република България, съгласно чл. 9 от Закона и чл. 10, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР).

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи.

Оспореният Отказ е издаден от компетентен орган – завеждащ Консулската служба в Посолството на Република България в [населено място], Черна гора. Със Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011 г. на министъра на външните работи, на основание чл. 34, ал. 1 и ал. 2 от НУРИВОВР (л. 27), на ръководителите на дипломатическите и консулските представителства на Република България е предоставено правомощие да определят с писмена заповед консулските длъжностни лица в съответното представителство, които могат да съставят, подписват и връчват (съобщават) на заинтересованите лица формулярите по образец, съгласно Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 и Приложение № 8 към чл. 34, ал. 2 от НУРИВОВР.

Със Заповед № 29 от 14.01.2024 г. (л. 29), издадена от посланика на Република България в [населено място], на дългосрочно командирован служител за изпълнение на функциите на втори секретар с ограничени консулски функции в Посолството, са делегирани правомощия по чл. 34 от

НУРИВОВР.

Спазено е изискването за форма – оспореният Отказ за издаване на виза тип „D“ е обективиран върху стандартен формуляр за уведомление и обосновка на Отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, и съдържа всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила, визирани в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК.

В разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 1 – т. 26 от ЗЧРБ законодателят лимитативно е посочил основанията при наличието на които компетентните органи са овластени да откажат издаване на виза или да разрешат влизане на чужденец в РБългария. В конкретния казус Отказът за издаване на виза е мотивиран с основанията на чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ. Във формуляра е посочено правното основание, на което се е позовал административният орган и значителна част от представената официална информация от Дирекция „Миграция“ - МВР в съгласувателната процедура по чл. 30а от НУРИВОВР.

Разпоредбата на чл. 27, ал. 6 от НУРИВОВР задължава консулските длъжностни лица да извършат проверка на декларираните от заявителите данни преди да вземат решение по Заявлението за издаване на виза. Задължително заявлението се изпраща и на Националния визов център за проверка в автоматизираните национални информационни фондове, Ш. информационна система и В. информационна система на Европейския съюз, както и за консултиране с друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в случай, че е заявено такова, по реда на чл. 22 от Визовия кодекс. В рамките на тази процедура са предоставени и становищата от Държавна агенция „Национална сигурност“ и Дирекция „Миграция“ при Министерство на вътрешните работи.

В Решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 24 ноември 2020 г. по съединени дела С – 225/19 г. и С-226/19 г., т. 34, е прието, че „въведената с Визовия кодекс система предполага хармонизация на условията за издаване на единни визи, изключва различията между държавите – членки,... като органите на държавите – членки могат да откажат издаването на виза само на основанията, предвидени в кодекса. При разглеждането на заявленията за издаване на виза компетентните национални органи разполагат с широка свобода на преценка що се отнася до условията за прилагане на предвидените във Визовия кодекс основания за отказ и до оценката на релевантните факти. Касае се за издаване на Отказ за виза върху стандартен формуляр – бланка, който отказ се издава като са отбелязани основанията в него, указано е правото на обжалване. Посоченото е достатъчно за упражняване на правото на жалба и на ефективна защита.“

В този аспект, съдът счита, че оспореният Отказ не страда от липса на мотиви и не е налице отменителното основание по чл. 146, т. 2 от АПК. Бланковата форма отговаря на изискванията на Визовия кодекс, съдържа изискуемите реквизити, отбелязани са правните основания за отказ – чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 24 от ЗЧРБ. Изложени са допълнително мотиви, възпроизвеждащи значителна част от становището на Дирекция „Миграция“.

Спазени са и процесуалните изисквания при издаването на административния акт. Не са допуснати нарушения на процедурата, които да са ограничили правата на жалбоподателя.

Актът е издаден в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от ЗЧРБ, виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до 6 месеца и с право на пребиваване до 180 дни може да бъде издадена на чужденец, който желае да получи разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България на едно от основанията, посочени в чл. 24, ал. 1 от ЗЧРБ. В заявлението жалбоподателят не е посочил основание, но е отразил, че целта на исканото разрешение за пребиваване е „бизнес“. Приложил е документи, удостоверяващи специфичните изисквания, предвидени в чл. 24, ал. 1, т. 6 от ЗЧРБ. Съгласно тази разпоредба чужденци, които са

представители на чуждестранни търговски дружества, регистрирани в Българската търговско промишлена палата, след проверка и оценка на представени документи относно активността и данъчната изрядност на дружеството, както и относно планираните дейности на представителството, могат да получат виза за продължително пребиваване на територията на страната.

Оценката на информацията в представените документи към заявлението за издаване на виза е извършена в рамките на съгласувателната процедура от служители на Дирекция „Миграция“ – [населено място]. Представените с жалбата копия на нотариално заверени декларации от жалбоподателя В. Ш., в качеството му на представляващ регистрираното в [населено място], Република Черна гора, търговско дружество с ограничена отговорност „БД СОФТУЕР“ ДОО, относно липсата на публични задължения, а и относно финансовите резултати от осъществяваната търговска дейност, законосъобразно са приети, че не обосновават необходимост от пребиваване на представляващия регистрираното в РБългария търговско представителство на територията на страната, за да бъдат реализирани заявените цели в представената програма. Правният статут на търговското представителство като неюридическо лице, което не осъществява търговска дейност предпоставя с приоритет да бъдат оценявани резултатите от дейността на чуждестранното търговско дружество, за да се прецени обективната необходимост от разширяване на дейността и на територията на РБългария. Не е допуснато твърдяното в жалбата игнориране на информация и данни от значение за установяване на действителните намерения на апликанта.

Събраните доказателства, включително и представените в настоящото съдебно производство, не дават основание на съда да приеме, че постановеният Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване тип „D“ нарушава гарантирани от Конвенцията за защита правата на човека, права на жалбоподателя. Конвенцията не регламентира право на граждани на трети страни да пребивават дългосрочно в държава – членка на Европейския съюз. Подобно право не е предвидено и в Хартата на основните права на Европейския съюз. В националното законодателство също няма позитивна уредба, включително и въз основа на международен договор, който пряко да създава права на чужди граждани да пребивават на територията на страната. Затова, с Отказа да бъде издадена виза не се нарушава защитено субективно право на жалбоподателя за пребиваване на територията на Република България. Представените документи за намерения за разширяване на търговската дейност на регистрираното в Черна гора дружество с ограничена отговорност не съдържат обективна информация за реално осъществявана търговска дейност. Твърденията за вида на предлаганите услуги, за които са ангажирани гласни и писмени доказателства в хода на съдебното производство - представените към жалбата, но не приложени към Заявлението за издаване на виза - Годишна програма на търговското представителство и Цели и задачи на търговското представителство, не са подкрепени с документи, издадени от съответните компетентни органи на Черна гора, които да удостоверят декларираните от жалбоподателя финансови резултати от осъществявана търговска дейност, както и липсата на публични задължения. Липсват данни за конкретни търговски взаимоотношения и/или потребители на продуктите, сочени като разработени от „БД СОФТУЕР“ ДОО – Черна гора – „продукти за дистанционно наблюдение на пациенти и ефективно управление на проекти. Софтуерната платформа позволяваща да събере данни от повече от 800 здравни устройства, датчици и носими устройства и има възможност да проследява 18 биомаркера на 15 езика“ (л. 23). В този смисъл, лишени от доказателствена обезпеченост са и декларираните данни относно финансовите резултати за 2022 г. и 2023 г. - необясним е значителният ръст на оборота през 2023 г. спрямо 2022 г., включително и на увеличената стойност на активите (липсва конкретика какво е

оценявано по този показател) за 2023 г. – 60 592 евро, при данни за същия показател през 2022 г. - 18 394 евро и декларирана печалба на годишна база за 2022 г. в размер едва на 4 920 евро .

Представената Годишна програма за дейността на търговското представителство също не съдържа информация, която може да обоснове извод, че за да бъде реализирана е необходимо жалбоподателят да пребивава продължително на територията на страната, с оглед писмено заявеното намерение планираните срещи с потребители на продукти да се провеждат от трети регистриран търговски представител, каквито данни не са отразени в приложените към заявлението документи от БТПП и Агенцията по вписванията.

Цитираните в жалбата като нарушени норми - на чл. 6 и чл. 13 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, съдът счита за неприложими към конкретния казус. Процедурата по издаване на виза за пребиваване на територията на Република България предполага заявителят (апликантът) да представи всички необходими документи, удостоверяващи основанието, на което желае да получи разрешение за пребиваване, включително и за неговата продължителност. Не се твърди жалбоподателят да е бил ограничен при представяне на доказателства в административното производство след завеждане на заявлението до издаване на оспорения отказ, а образуваното съдебно производство по подадената жалба срещу административния акт отговаря на изискванията на чл. 13 от КЗПЧОС за ефективно правно средство за защита на законните му права и интереси.

По изложените съображения жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора неоснователно е искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на разноски. Такива не се претендират от пълномощника на ответника, поради което съдът не дължи произнасяне в този смисъл.

Мотивиран от изложеното, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд – София – град, Първо отделение, 26 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. В. Ш., [дата на раждане] в [населено място], гражданин на Руската Федерация, с постоянен адрес в [населено място], легитимиращ се с паспорт №[ЕИК] изд. на 25.11.2021 г. от МВД 78016 Р. Федерация, със срок на валидност до 25.11.2031 г. и настоящ адрес в [населено място], Черна гора, депозирана чрез пълномощник - адв. Е. Ш., САК, срещу Отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип „D“) от 16.08.2024 г. издаден от завеждащ „Консулска служба“ в Посолството на Република България в [населено място], Черна гора по Заявление № TGD24000105V от 31.05.2024 г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ :